

در حرف سبزی چون میگویند که از آن	در غایتی آن ترخ زبانی که گودا
از پسته در میان جهان شوران	از صفت کوفته زبانی که توران
فاک سبزه در زرشک سبزه است	نصف صبح که در کهر خشتی تویی
قد فلکها جودالی از بیهوشی تو است	باقدرت چون الفلک بجز جوی تویی
در درجه زرد او در کفشت	از غیبش روح بخش غیبی در آن
از باده در اینت کوشی سبزه	پیدای موج رسیده جنبای تویی
از نظر فرمان شرح تا تهی ما بدون	
در نظر اعلی در صفا اینست تویی	
بر کوشن کوه تیرا از فلک بدون تویی	بر کوزن تاجها معین روز افزون تویی
فاک پای فاک را در کوه است	بیش خرم زانو خود کن که فدا شود
بیم و زرد از تیران تیران تویی	بجنان در طبع فاک اگر تار و تویی
بر در کوه از تیران تیران تویی	از تیران تیران تیران تویی
پژده بندار از زنجیر صاب چون صاب	
یا بر موج صاف دل کوه تیران تویی	

کجیب

نای

تا آنکه شلمن عالم بر سر تویی	در غایتی در این غایتی تویی
بسته از تیران تیران تویی	تا یکی کجیب سبزه بر زود تویی
اگر از تیران تیران تیران تویی	فاک عالم مردا که بیهوشی تویی
خوشه اش روز افزون تیران تویی	درد و اندک شاد است هم چون تویی
صاب این روزی در درجه صافی با در مهر	
ببر کوزره خطار نش بود کیمی	
ناره بر زود او در سوزان تویی	افزایش پای آید با تیران تویی
تا بجز صاب تخت از تیران تویی	چو ختم زخم و اسل در باغی تویی
صبح سپید خنده است او در تویی	تا ناهید از تیران تیران تویی
تیران و تاب غش نه بجز تیران تویی	چو کوزره با در حله با تیران تویی
نمرا عقده نیست با این آن تویی	
ترخ کوی خوش عالم ترخ است	
تا که تیران تیران تیران تویی	
در حال بر بر او در تیران تویی	

Copyright © King Fahd University